

عنوان مقاله:

آموزه های اجتماعی و اخلاقی در سروده های اقبال لاهوری

محل انتشار:

همایش بین المللی اقبال و دنیای ما (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

نظرمحمد بهروز - استاد گروه فارسی دری دانشگاه کابل

خلاصه مقاله:

آفتابه مسی گستره و روشنایی بخش شعر و ادب فارسی نه تنها در کشورهای فارسی زبان فروغ تابناکش را پخش نمود و انبوهی از مردم را از نور و حرارت خود بهره مند ساخت بلکه این درخشش و حرارت پهنه گسترده و افق های توف را نیز روشن ساخت و در هر کجا که تایید دامنه جهل و ظلمت و خود ناباوری و خودکامگی را فرو چیده است. محمد اقبال لاهوری نیز از جمله شاعران بزرگواری است که در روشنایی و حرارت همین آفتاب پرورده شده و به ثمر رسیده است. اندیشه ها و نگرش های ناب آزادی خواهانه، حق جویانه و هستی ساز و ظلمت سوز او افق های گسترده ای را در نوردید و افراد و اجتماعات زیادی را در برابر بی عدالتی، زورگویی و یکه تازی بسیج و یکپارچه ساخت و تا پای جان در این راه با شجاعت و پایمردی کار و پیکار کند. اگر ار ممیزات و برتری های او در ابعاد گوناگون زندگی اجتماعی که اکثر دانشمندان و صاحب نظران چه در زمان حیات و چه پس از آن، که در شرق و چه در غرب آن اذعان و اعتراف دارند، بگذریم بیشتر شهرت و محبوبیت و تاثیر آرا و اندیشه اقبال در هنر شاعری اش نهفته است.

کلمات کلیدی:

اقبال لاهوری، روشن بینی، روشن نگری، شرق، غرب، خودی، خودباوری، آزادی خواهی، بلند همتی، مناعت نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770795>

